

ת"פ 67684/11/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 67684-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עוה"ד וואליד כבוב

גזר דין

1. הנאשם נותן את דינו בגין הרשעתו בתיק חמור של מעשי אלימות כלפי רעייתו. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן האוחז בשני אישומים, בעבירות הבאות: **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** - לפי סעיפים 380 וסעיף 382(ג) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); **פציעה** - עבירה לפי סעיף 334 לחוק; **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק; **סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה** - לפי סעיף 332(2) לחוק ו**ידי חפץ אחר לעבר כלי תחבורה** - עבירה לפי סעיף 332א(ב) לחוק.

פרטי כתב האישום

2. במועד ביצוע המעשים היו הנאשם והמתלוננת נשואים כחמש שנים ולהם שני ילדים, במהלך השנה עובר לאירועים היו מצויים בני הזוג בהליך גירושין בבית הדין השרעי, טרם ההליכים, התגוררו ברמלה. במסגרת האישום הראשון לכתב האישום המתוקן, מיוחסים לנאשם מספר אירועי אלימות כלפי המתלוננת במהלך תקופת נישואיהם: במספר מועדים בחודש מרץ 2021, נהג הנאשם לאיים על המתלוננת שיפגע בגופה ובחיייה; בחודש ספטמבר 2017 בעת ששהו השניים בחדר השינה, **חבט הנאשם במתלוננת באגרופיו וסטר לה**, כתוצאה מכך נגרמה לה חבלה בדמות פגיעה בעור התוף באוזן שמאל; בשנת 2018, בעת שבנם הפעוט החל לבכות בלילה, **העיר הנאשם את המתלוננת באמצעות בעיטות בבטנה, משך בשערותיה ובחזייתה תוך שהוא צועק לה: "עופי קומי"** כדי שתיגש לבנם הבוכה, כתוצאה מהמעשים נגרמה לה חבלה - סימן בכף יד שמאל; בשלהי שנת 2018, בעת ששהו בביתם, **התעצבן הנאשם והחל שובר חפצים בבית**, הפיל את הטלוויזיה, שולחן זכוכית, חפצים במטבח ואת המקרר וגרם נזק רב לרכוש הדירה; ביום 4.2.21, בעת שניגשה המתלוננת לבנם שהשתעל וביקשה את עזרתו, **דחף אותה ואמר לה שהיא עושה סיפורים בגלל ילד משתעל ושוב דחפה בחוזקה**.

במסגרת האישום השני, החמור יותר בנסיבותיו, נטען כי ביום 18.11.21, לאחר השעה 18:30 נסעה המתלוננת ברכבה מסוג מיצובישי בכביש 443 לכיוון מודיעין. בעת הזו, נסע הנאשם ברכבו בנתיב הנגדי ומשהבחין בה ביצע סיבוב פרסה והחל לנסוע אחרי רכבה. הנאשם שסבר שהיא מקיימת קשר אינטימי עם אחר, **פגע בדופן רכבה באמצעו רכבו**, בהמשך, סמוך לפנייה לכביש 6 עצרה המתלוננת את רכבה, הנאשם עצר אף הוא, ניגש אל רכבה, **דפק על מכסה המנוע וחלונות הרכב באגרופיו ואיים עליה שירצח אותה**, המתלוננת החליטה להמשיך בנסיעתה והנאשם נסע בעקבותיה.

במהלך הנסיעה, **עקף את רכבה והחל לבלום כדי שרכבה יתנגש ברכבו**, בתגובה, עקפה אותו המתלוננת והמשיכה בנסיעתה לכיוון כביש 6. הנאשם פנה אחריה ונסע בצמוד לרכבה. **בשלב מסוים, סימן לה לעצור תוך שהוא מאיים עליה בתנועות אקדח, לאחר מכן השליך לעבר חלון הנהג של רכבה שלושה בקבוקי זכוכית, בהמשך הסיט מספר פעמים את רכבו לכיוון רכבה ואילץ אותה לרדת לשוליים**. בשלב מסוים נסע במהירות והמתין לרכבה בשוליים, עם הגעתה חזר לנתיב והבהב בפנסי הרכב כדי שתעצור. לבסוף, הגיעה המתלוננת לאזור שבו עמדה ניידת משטרה ועצרה את רכבה בעוד הנאשם נמלט מהמקום.

3. ביום 5.7.22 הציגו הצדדים הסדר טיעון, לפיו הורשע הנאשם בכתב אישום מתוקן, המאשימה הצהירה שתעתור לעונש ראוי של 45 חודשי מאסר, ההגנה תבקש להסתפק במאסר בן 10 חודשים, עוד הוסכם שהנאשם יופנה לתסקיר.

עיקרי תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם בן 27, גרוש ואב לשני ילדים, עצור בתיק עד תום ההליכים, טרם מעצרו עבד בעסק המשפחתי. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, חווה משברים קשים בילדותו, כשהיה בן 7 אחיו הגדול נרצח מול עיניו, בהמשך התקשה להשתלב בבית הספר וחווה משבר נוסף בגיל 16, כשאביו נפטר. באותה עת התקשה להתמודד עם מות אביו, טופל אצל פסיכיאטר וקיבל טיפול תרופתי אנטי דכאוני. שולל שימוש בסמים או אלכוהול. לנאשם אין עבר, תלוי כנגדו תיק נוסף בגין עבירות אלימות.

הנאשם נישא למתלוננת כשהייתה בת 17, הקשר ביניהם התדרדר כשנולד בנם הבכור, בחודש מרץ 2022 התגרשו. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, מסר כי התנהל באלימות כלפי המתלוננת במצבי לחץ וקונפליקט והתקשה להתמודד עם דחפיו התוקפניים. עוד מודה שהתנהל באופן אובססיבי ולא הצליח לשלוט בהתנהגותו אך לא התכוון לממש את איומיו, גם כיום מתקשה להתמודד עם הגירוש מהמתלוננת ומקווה שיחזרו לחיות יחד, הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול ייעודי בתחום האלמ"ב. שירות המבחן התרשם כי מכיר באופן ראשוני בקיום דפוסי אלימות אצלו ובקשיי נפרדות.

משיחה עם המתלוננת, כיום בת 24, הנאשם נהג כלפיה באלימות פיזית ורגשית מאז לידת בנם הראשון. לדבריה רצתה להפרד ממנו זמן קצר לאחר נישואיהם אך קיבלה את תמיכת משפחתה לאחר שזו הבינה את חומרת המצב. עוד מסרה שחוששת ממנו וכי בתקופת מעצרו התקשר ואיים עליה. שירות המבחן העריך שהסיכון להתנהגות אלימה מצד הנאשם גבוה וכי התנהגותו בלתי צפויה ואימפולסיבית, הנאשם מתקשה לווסת דחפים תוקפניים, הבין במשך תקופה ארוכה כי

התנהגותו מסוכנת ואינו מצליח לשלוט בה אך לא פנה לטיפול. באשר לבקשתו להשתלב בהליך טיפולי, סבורים שמונע ממוטיבציה חיצונית ויתקשה להשתלב במסגרת שבה נדרשת משמעת פנימית. עוד סבורים שלא יהיה בהליך טיפולי שאינו מסגרת סגורה כדי להפחית במידה הנדרשת את הסיכון הנשקף ממנו למתלוננת. לפיכך, ממליצים שיוטל עליו עונש מוחשי ומרתיע.

טיעוני הצדדים לעונש

5. המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד ליטל שירי, עמדה בהרחבה על חומרת מעשיו של הנאשם, ריבויים והסיכון הרב שנשקף לשלומה ובטחונה של המתלוננת. עוד סבורה שהאישום השני חריג בחומרתו וכולו רצוף בהתנהלות אלימה ומאיימת כלפי המתלוננת, סיפור אימה שמתחיל בהתנגשות ברכבה ומהלכו במרדף מאיים, כשלולא תושייתה יכול שהיה מסתים באסון. המאשימה הפנתה לפסיקה הנוהגת בעבירות אלמ"ב והצורך בענישה מרתיעה שתצביע על סלידה ממעשים אלו, בעיקר לנוכח היקף התופעה של פגיעת גברים בנשותיהם. באשר לעונש, מבקש המאשימה לקבוע מתחם אחד לשני האישומים, מפנה לדבריה של המתלוננת בשירות המבחן ולכך שנגרמו לה נזקים פיזיים ונפשיים. עוד הציגה אסופת פסיקה, ועתרה למתחם שנע בין 40-60 חודשי מאסר. באשר לתסקיר, סבורה שמלמד על כך שנשקפת מסוכנות ממשית מהנאשם ומדובר בתסקיר חריג בחומרתו. לסיכום, ביקשה לגזור על הנאשם מאסר בן 45 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי למתלוננת.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד ווליד כבוב, עמד על נסיבותיו המורכבות של הנאשם, עברו הנקי והודאתו שחסכה שמיעת ראיות. לדבריו, הנאשם עבר משברים קשים, נכח באירוע רצח אחיו וכשאביו קיבל התקף לב הסיע אותו לבית החולים והיה עד למותו הטראגי. בעקבות כך, החל להשתמש בסמים קשים, ממסמכים רפואיים שהגיש לעיוני עולה אינדיקציה לשימוש באקסטזי (נע/1). עוד הפנה לדבריו בשירות המבחן ולכך שמביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, מכיר בבעיות מהן סובל ורוצה להשתקם. ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה, סבור שהמתחם אליו עותרת המאשימה מחמיר והפסיקה שעליה מתבססת דנה בעיקר בנאשמים בעלי עבר פלילי רלוונטי. על בסיס נסיבות הנאשם והפסיקה שהוגשה עתר למתחם שנע בין 12-36 חודשי מאסר ולמיקום הנאשם במרכז.

7. עוד העידו מטעם הנאשם אחיו מר אמין אבו גאנם ואמו. לדברי אחיו, הנאשם היה שרוי בדיכאון מאז שאביהם נפטר לפני כשלוש שנים ומצבו לקח אותו למקומות לא טובים. האח הצהיר כי מוכן לעזור לו ולשמור עליו; אמו התייחסה אף היא בדבריה למות האב והמשבר שבו היה נתון הנאשם לאחריו וכי טופל ע"י פסיכיאטר ואושפז. עוד סיפרה שהנאשם מתבייש במעשיו.

8. הנאשם הביע צער על מעשיו והבטיח לא לחזור עליהם.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. עתירת המאשימה, בהמשך להסכמת הצדדים, לעונש ראוי בן 45 חודשי מאסר אינה פוטרת את בית המשפט מקביעת מתחם ענישה הולם. אף אם יש הסכמה בין הצדדים לטווח ענישה, שהוא תוצאה של כוח מיקוח הצדדים, על בית המשפט לבחון את מתחם הענישה, המהווה קביעה נורמטיבית בדבר האיזון הראוי שנקבע על ידי המחוקק (ע"פ 6197/20 **מדינת ישראל נ' גולאני**, פסקה 16 (28.11.2021), ראו גם: ע"פ 1548/18 **גיא נ' מדינת ישראל** (28.11.2018)). בניגוד לעמדתה, אינני סבורה שיש מקום לקביעת מתחם עונשי אחד לשני האישומים, העבירות המיוחסות לנאשם במסגרת האישום הראשון, מהוות אירוע אחד בהתאם לסעיף 40'ג' לחוק העונשין, ואילו נסיבות האישום השני מהוות אירוע נפרד, ולאחריהם לקבוע עונש כולל.
10. במסגרת האישום הראשון הורשע הנאשם במספר עבירות של תקיפה, תקיפה חבלנית ואיומים כלפי המתלוננת. במסגרת האישום השני, נהג באופן שסיכן את חייה והשליך לעבר רכבה, במהלך נסיעה, בקבוקי זכוכית והכל במטרה לפגוע בשלומה ובשלמות גופה. מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה ממשית בשורה ארוכה של ערכים מוגנים, ובראשם שלומה של המתלוננת, זכותה לבטחון אישי, לשלווה וכבוד. עוד פגעו מעשיו, במסגרת האישום השני, בערכים הנוגעים לשלמות גופם ונפשם של הנוסעים בנתיב תחבורה, שלמות רכושם והבטחת תנועה בטוחה בדרך (ע"פ 217/04 **אלקורעאן נ' מדינת ישראל** (29.6.2005), פסקה 11 (להלן - עניין אלקורעאן)).
11. אין צורך להכביר מילים באשר לחומרתן של עבירות האלימות במשפחה, מדובר בתופעה רחבה, שפשתה בחברה כמו מכת מדינה, ובמימדים חסרי תקדים. תופעה מסוכנת זו הפכה **"זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה"** ראה רע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל**, (מיום 20.08.2009).
- ההלכה הפסוקה אמרה את דברה בקול ברור ונחרץ באשר לכיעורן ומסוכנותן של עבירות המבוצעות במסגרת התא המשפחתי הפוגעות בגופה של האישה ובכבודה ולתחושות הביזוי, השפלה והכאב שחווים קורבנות האלימות במשפחה. דברים ברוח זו נאמרו בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.2007):
- "מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב על ידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג"**
12. אשר למשמעות, ההשלכות והחומרה של העבירות שבהן הורשע הנאשם בגדר האישום השני- סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה וידי חפצים בדמות אבנים או בקבוקים, יפים לעניינו דברים שנאמרו בע"פ 207/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.10.2017):
- "תופעת ידוי האבנים על כלי רכב הפכה רווחת ומטרידה ביותר. אין להקל ראש בחומרתם של מעשים אלה, שכן השלכת חפצים לכיוון של מכוניות הנוסעות בכביש מסכנת חיי אדם,**

משבשת את שגרת החיים ופוגעת בתחושת הביטחון של המשתמשים בכביש".

13. **באשר לנסיבות מעשי הנאשם** - הנאשם הורשע במספר מעשי אלימות שביצע כלפי המתלוננת, בין השנים 2017-2021, בביתם, בשני מקרים נגרמו למתלוננת חבלות כתוצאה מהאלימות שהפגין כלפיה. מדובר באלימות מילולית ופיזית מכאיבה ומשפילה (בעיטה בבטנה, נסיון להעיר אותה כשבנם בוכה באמצעות מכות בגופה), לרבות אלימות כלפי רכוש וגרימת נזק רב. מטרת מעשיו, בשני האישומים, הייתה לפגוע במתלוננת. בניגוד למקרה הקלאסי של נהיגה מסכנת חיי אדם, עבירות המרדף שמטרתן היא להמלט משוטרים, תוך סיכון לעוברי הדרך, במקרה שבפנינו, המטרה של הנהיגה המסוכנת הייתה ממוקדת בגרימת סיכון לחיי המתלוננת.

14. עיקר החומרה בתיק נובעת ממעשי הנאשם במסגרת האישום השני, צודקת ב"כ המאשימה משהגדירה את מסכת מעשיו כסצינה בסרט אימה. הנאשם הבחין, באקראי, במתלוננת נוסעת ברכבה, עקב אחריה, התנגש במכוון ברכבה ובהמשך בכביש 6, כביש בין-עירוני מרכזי ועמוס בתנועת כלי רכב החל נוסע אחריה ולפניה, נצמד לרכבה, הסיטו לשולי הכביש וניסה לאלצה לעצור וזאת שהוא מאיים עליה במילים ובאמצעות תנועות המדמות תנועת אקדח. אך במזל, ובעיקר בזכות קור הרוח ואומץ הלב של המתלוננת, לא הצליח לממש את איומיו, והמתלוננת, בתושייתה הרבה, ובסיוע ניידת משטרה שנכחה במקום, הצליחה למלט את נפשה.

כבר נפסק שרכב יכול לשמש כנשק מסוכן (ע"פ 1184/00 מחמד ג'מאל נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 168; ע"פ 6019/09 קילאני נ' מדינת ישראל (18.3.2001), בעניינו, הסיכון הנשקף למתלוננת כתוצאה ממעשיו כפול ומכופל: גם אם לא נפגע הרכב מהתנגשות ברכבו של הנאשם, עלולה הייתה המתלוננת לאבד שליטה על רכבה או להתנגש ברכב אחר, להיפגע ולפגוע בנהגים אחרים.

15. לפעולת הנהיגה המסוכנת לכשעצמה **התווספה פעולה נוספת שהעצימה את הסיכון והיא יידוי בקבוקים לעבר רכב המתלוננת במהלך נסיעה**. ניתן רק לשוות בדמיונו את האימה והפחד שאחזו במתלוננת שניסתה בכל דרך להמלט מהנאשם, בעוד זה מנסה לפגוע ברכבה ומשליך חפצים לעברה. **מעשיו מעידים על אובססיביות רבה, הנאשם עשה ככל יכולתו כדי לפגוע במתלוננת גם במחיר של פגיעה בעוברי דרך אחרים, פוטנציאל הנזק ממעשיו גבוה. העובדה שלא נגרם למתלוננת נזק בפועל אינה גורעת ולו במקצת מחומרת מעשיו, כוונתו הייתה לפגוע בה ולהעמידה בסכנת חיים אך בנס נכשל במזימתו.**

יידוי חפץ לעבר רכב מבוצע, על דרך כלל, כמעשה טרור על רקע לאומני, נסיבות המקרה שבפנינו אמנם שונות אך פוטנציאל הנזק שגלום בהשלכת אבן או בקבוק זכוכית דומה. בית המשפט העליון עמד לא אחת, על כך שכל יידוי אבן לעבר כלי תחבורה הוא חמור ופגיעתו בערכים, שעליהם נועדה העבירה להגן, היא קשה, זאת ללא קשר למניע ליידוי האבן או לתוצאתו:

"הרימשליך האבן אינו יודע מה תהא תוצאת מעשהו, האם תפגע האבן בפח הרכב ותטיל אימה

בלא נזק פיסי לאדם, למצער, או האם תיפול על הכביש ולא תגרום נזק, או שמא תחדור בעד השמשה ותקפח חיים או תפגע קשות" (ע"פ 4080/06 פלוני נ' מדינת ישראל (10.1.2007), פסקה ד(ד). ראו גם ע"פ 4307/06 פלוני נ' מדינת ישראל (22.01.2007). עוד נפסק "כי בשל פוטנציאל הנזק הטמון בידי אבנים לעבר מכוניות נוסעות העובדה שלא נגרם נזק בפועל, אף שהיא נושאת משקל בגזירת הדין, אינה גורעת מחומרת המעשה עצמו" (ע"פ 2432/15 חליל עיסא נ' מדינת ישראל (2.7.2015)).

16. לאחר שבחנתי את כלל נסיבות מעשי הנאשם מצאתי לקבוע כי פגיעתם בערכים המוגנים הינה **ברף גבוה**. בהקשר זה אתן משקל לריבוי המעשים, לחומרתם ולפוטנציאל הנזק הרב הגלום בהם. בצד זאת, מעשי האלימות במסגרת האישום הראשון אינם ברף חמור מאד, מעשיו בגדר האישום השני לא היו מתוכננים, אניח לטובתו שלא הצטייד מראש בבקבוקים אלא החזיקם ברכבו למטרה אחרת.

17. קשת הפסיקה בעבירות אלימות במשפחה רחבה ומגוונת ונעה בין ענישה צופה פני עתיד ועד עונשי מאסר ממושכים, הכל כמובן תלוי בחומרת המעשים, רמת המסוכנות הנשקפת מהנאשם ושילובו בהליך שיקומי. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג' לחוק העונשין), בהינתן ריבוי המעשים, שימוש באלימות מילולית ופיזית ושני מקרים שבהם נגרמה למתלוננת חבלה, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע הנאשם, בגדר האישום הראשון, הינו בין 12-24 חודשי מאסר.

18. באשר לאישום השני- נסיבות המקרה שלפנינו חמורות ויחודיות, ועל כן קיים קושי לאתר פסיקה בנסיבות תואמות, המעשה נושא אופי של עבירת אלימות במשפחה, הנהיגה המסכנת נועדה כדי לפגוע במתלוננת וברכבה ולא כדי להמלט משוטרים וכן כללה השלכת חפצים לעברה רכבה במהלך נסיעה.

19. מכל מקום, הפסיקה מייחסת חומרה יתרה לעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. מגמת הפסיקה, מזה שנים רבות, היא להטיל עונש מוצא של 30-40 חודשי מאסר(עניין אלקורעאן. בע"פ 5626/14 מרק לנקין נ' מדינת ישראל (02.08.2015) **נקבע מתחם ענישה שנע בין 30-60 חודשי מאסר, על הנאשם נגזרו 50 חודשי מאסר** ובע"פ 1520/16 **אחמד אלוראסנה נ' מדינת ישראל (10.8.2016), נקבע מתחם העונש ההולם שנע בין 3-5 שנות מאסר, ועל המערער, בעל עבר פלילי, הושתו 42 חודשי מאסר בצירוף רכיבי ענישה נלווים.**

20. פסיקה המזכירה יותר את נסיבות המקרה שבפנינו, לרבות פסקי דין שהגישה ההגנה, הינה בנסיבות של נהיגת מרדף אחר רכבו של אחר בכוונה לפגוע בו, כחלק ממסכת של מעשי אלימות נגדו:

בע"פ 9883/09 **אליהו חיים נ' מדינת ישראל (5.7.2010)** נדחה ערעור המערער שהורשע בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ועבירות אלימות. המערער נסע ברכבו בעקבות רכב אחר בו נהג המתלונן. משניסה המערער לעקוף את הרכב שלפניו, בלם המתלונן את רכבו וכתוצאה מכך פגע בו רכבו של המערער. בשלב זה ניגש המערער לכיוון המתלונן, שחשש ממנו והמשיך בנסיעה. בתגובה, נסע המערער בעקבותיו, נגח עם רכבו ברכב האחר, וניסה לעקוף אותו ולחסום את דרכו. במהלך האירוע הזעיק המערער אף את חברו שהצטרף למרדף אחר המתלונן, תוך שהמערער שב ונוגח ברכבו. לבסוף, נאלץ המערער לעצור ונעל את דלתות הרכב.

או אז נטל המערער אלת עץ וניפץ עמה את השמשה שליד הנהג, וכתוצאה מכך נחבל המתלון בשתי ידיו. המערער נדון למאסר בן 50 חודשים;

בע"פ 1370/19 אהרון אבו סעלוק נ' מדינת ישראל (8.7.2019) נדחה ערעורם של שני אחים, שעל רקע סכסוך קודם, רדפו ברכבם אחרי רכב בו נהג המתלון ולצדו קטין, הגבירו את מהירות הנסיעה והתנגשו בעוצמה בחלקו האחורי של רכב המתלון. הרכב נהדף, סטה לנתיב הנגדי והתנגש ברכב שחלף ממול. הקטין שישב לצד המתלון נמלט ברגל, והמערערים יצאו מרכבם והתנפלו על המתלון בעודו יוצא מרכבו שנפגע. במקביל הגיע אחיהם של המערערים מצויד באלה ושלושת האחים הכו את המתלון נמרצות. האחים הכו גם קרוב משפחה של המתלון שהגיע לסייע לו. המערערים הורשעו בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות והמערער 1 הרלוונטי לענייננו הורשע בנוסף בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. נקבע בגין עבירה זו לבדה מתחם הנע בין 32-65 חודשי מאסר, והוא נדון למאסר בן 32 חודשים;

בת"פ 200/08 מדינת ישראל נ' פראס משארה (4.11.2009) הורשע הנאשם בעבירות סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ופציעה בנסיבות מחמירות. רכב הנאשם, שהיה עם שניים נוספים, חנה בחניון בו חנה רכבו של המתלון ובו רעייתו ושלושת ילדיהם. הנאשם, שסבר שהמתלון הסתכל עליו, קילל אותו ובין השניים התפתח עימות. על רקע זה, נסע ברכבו בעקבות רכבו של המתלון, עקף אותו במהירות ותוך כדי נסיעה השליך בקבוק מים, ובהמשך אבן גדולה לעבר רכבו של המתלון, כתוצאה מכך חלק מן הזגוגיות התנפצו ונגרמו למשפחתו חבלות. נדון למאסר בן 24 חודשים.

הפסיקה שהגישה ההגנה כוללת ברובה ביצוע המעשים על רקע סכסוך קודם עם המתלונים, ע"פ 9792/06 חמוד ואח' נ' מדינת ישראל (1.4.07); ת"פ (מח' חיפה) 39213-02-21 מדינת ישראל נ' יאסין ואח' (30.9.21), במקרים אחרים, מדובר בענישה מתונה מטעמי שיקום, ת"פ (מח' ב"ש) 67969-11-17 מדינת ישראל נ' אבו סולב ואח' (8.9.19).

21. על כן, לאחר שבחנתי את נסיבות מעשי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנוהגת, אני מוצאת כי מתחם העונש ההולם באישום הראשון נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל ובאישום השני, בין 36-60 חודשי מאסר וענישה נלווית. מתחם הענישה אליו עתרה ההגנה, המתחיל ב-12 חודשים, אינו הולם את נסיבות המעשים ומדיניות הפסיקה.

22. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - הנאשם בן 27, ללא עבר פלילי, נסיבות חייו מורכבות, אחיו נרצח מול עיניו ולאחר מספר שנים איבד גם את אביו. אובדן האב הותיר בו אותותיו, מצבו הנפשי התדרדר והוא אף טופל ע"י פסיכיאטר. הנאשם טען בתסקירו שלא משתמש בסמים אך ממסמך נע/1 שהוגש עולה כי במשך תקופה עשה שימוש אינטנסיבי בסמים קשים. הנאשם נישא למתלוננת בגיל צעיר, ומאז שנולד בנם הבכור חלה התדרדרות בקשר ביניהם שהובילה לגירושיהם לאחר תקופה קצרה.

23. הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול ונטל אחריות על מעשיו, עוד הכיר בכך שבמצבי לחץ נהג בתוקפנות וכי יחסו למתלוננת התאפיין באובססיביות, האשמות שווא וקושי לשלוט בכעסיו. דברים דומים סיפרה גם המתלוננת לשירות המבחן, כשנראה שגם מעצרו לא הפחית את מסוכנותו והוא ממשיך ליצור עימה קשר באופן שגורם לה לחשש רב. שירות המבחן המליץ לגזור על הנאשם עונש מוחשי ומרתיע, להתרשמותו, התנהגותו מסוכנת והוא אינו מצליח לשלוט בה, וכי על אף שהיה מודע לכך במשך תקופה ארוכה, לא פנה לטיפול. עוד מעריך כי, בשלב זה, הנאשם מונע ממוטיבציה חיצונית בלבד, יתקשה להשתלב בהליך טיפולי במסגרת סגורה וכי לא יהיה בו כדי להפחית במידה הנדרשת את הסיכון למתלוננת.

24. לולא ההסכמה אליה הגיעו הצדדים (שאינה תלויה בתוצאות התסקיר) היה מקום לגזור על הנאשם עונש חמור משמעותית מזה שאליו עתרה המאשימה. יתרה מכך, תמונת המסוכנות הגבוהה שנשקפת מהתסקיר ועמדת המתלוננת מלמדת כי ראוי היה למקמו במרכז המתחם. עם זאת, לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, מצאתי ליתן משקל להודאתו, עברו הנקי ומעצרו הממושך. עוד נתתי דעתי לאינטרס הציבורי לכבד הסכמות הצדדים ולנטיית הפסיקה, גם במקרים חמורים, לגזור עונש הפחות מהתקרה. לצד זאת, אגזור עליו מאסר על תנאי מרתיע ופיצוי למתלוננת. עוד היה ראוי לגזור על הנאשם פסילת רשיון לתקופה משמעותית אך מאחר שהמאשימה נמנעה מלעתור לעונש זה אסתפק בפסילת רשיונו על תנאי.

25. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 42 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו 18.11.21.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם עבירת פשע בה הורשע או כל עבירת אלימות מסוג פשע במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. 6 חודשי מאסר לבל יעבור עבירת אלימות מסוג עוון במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ד. פסילה על תנאי למשך 12 חודשים מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה ככל שיבצע עבירה של נהיגה מסכנת חיי אדם, למשך שנתיים מיום שחרורו.
- ה. ₪ 6,000 פיצוי למתלוננת שישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.23.

עותק מהחלטתי יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ג, 18 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.

עמוד 8

